

Briuselis, 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB dėl atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1 Bendrosios aplinkybės

Šiuo metu Sąjungos ekonomika praranda daug atliekų srautuose esančių potencialių antrinių žaliavų. 2013 m. ES iš viso susidarė apie 2,5 mlrd. tonų atliekų, iš kurių 1,6 mlrd. tonų nebuvo pakartotinai panaudotos ar perdirbtos – t. y., Europos ekonomika jas prarado. Apskaičiuota, kad būtų galima perdirbti arba pakartotinai panaudoti dar 600 mln. tonų atliekų. Pavyzdžiui, perdirbta tik nedidelė Sąjungoje susidariusių komunalinių atliekų dalis (43 proc.), o likusios atliekos išvežtos į sąvartynus (31 proc.) arba sudegintos (26 proc.). Taip Sąjunga praranda didžiules galimybes efektyviau naudoti išteklius ir formuoti žiedinę ekonomiką.

Be to, atliekų tvarkymo lygis Sąjungos valstybėse narėse labai įvairuoja. 2011 m. šešios valstybės narės sąvartynuose pašalino mažiau nei 3 proc. komunalinių atliekų, 18 valstybių narių sąvartynuose pašalino daugiau kaip 50 proc. atliekų, o kai kurios iš jų – net daugiau kaip 90 procentų. Tokius skirtumus reikia kuo skubiau mažinti.

Pasiūlymai iš dalies keisti Direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų¹, Direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų², Direktyvą 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų³, Direktyvą 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių⁴, Direktyvą 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų⁵ ir Direktyvą 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų⁶ yra dalis žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio, kurį taip pat sudaro Komisijos komunikatas „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“.

1.2 Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Iš pastarojo meto tendencijų matyti, kad išteklius galima naudoti dar efektyviau ir kad tai būtų labai naudinga ekonominiu, aplinkosaugos ir socialiniu atžvilgiu. Paversti atliekas ištekliais labai svarbu siekiant didinti išteklių naudojimo efektyvumą ir kurti uždarą žiedinės ekonomikos ciklą.

ES atliekų teisės aktuose nustatyti teisiškai privalomi tikslai buvo svarbūs veiksniai, paskatinę geriau tvarkyti atliekas, diegti perdirbimo naujoves, mažiau naudotis sąvartynais ir kurti paskatas vartotojams keisti įpročius. Tolesnė atliekų politikos plėtra gali būti labai naudinga tuo, kad paskatins tvarų augimą ir darbo vietų kūrimą, padės sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekį, tiesiogiai sutaupyti lėšų geriau tvarkant atliekas ir pagerinti aplinką.

¹ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

² 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

³ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

⁴ 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34–43).

⁵ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1–14).

⁶ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38–71).

Pasiūlymas iš dalies keisti Direktyvą 2008/98/EB atitinka teisinį įsipareigojimą persvarstyti toje direktyvoje nustatytus atliekų tvarkymo tikslus. Pasiūlymai, kurie sudaro žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio dalį ir kuriais iš dalies keičiamos šešios pirmiau minėtos direktyvos, yra parengti remiantis ir 2014 m. liepos mėn. Komisijos pateiktu pasiūlymu, kuris 2015 m. vasario mėn. buvo atsiimtas. Šie pasiūlymai atitinka Efektyvaus išteklių naudojimo Europos plane⁷ ir 7-ojoje aplinkosaugos veiksmų programoje⁸ išskeltus tikslus, įskaitant visišką atliekų hierarchijos⁹ įgyvendinimą visose valstybėse narėse, bendro ir vienam gyventojui susidarančio atliekų kiekio mažinimą, kokybiško perdirbimo užtikrinimą ir perdirbtų atliekų kaip pagrindinio, patikimo Sąjungos žaliavų šaltinio naudojimą. Be to, jais prisidedama prie ES žaliavų iniciatyvos¹⁰ įgyvendinimo ir sprendžiami maisto atliekų prevencijos klausimai. Šiuose pasiūlymuose taip pat numatyta supaprastinti visose šešiose direktyvose nustatytus ataskaitų teikimo reikalavimus.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

2.1 Tyrimai

Pasiūlymuose ir pridedamame poveikio vertinime įvertinami technologiniai, socialiniai ir ekonominiai, taip pat sąnaudų ir naudos aspektai, susiję su ES atliekų teisės aktų įgyvendinimu ir tolesne plėtote. Parengtas poveikio vertinimo papildymas, kuriame analizuojamas potencialus pagrindinių poveikio vertinime apibrėžtų politikos galimybių papildomų variantų poveikis.

2.2 Vidaus konsultacijos

Teisės aktų pasiūlymų rengimą Komisijoje stebėjo Poveikio vertinimo valdymo grupė, sudaryta iš įvairių Komisijos tarnybų (Generalinio sekretoriato, Ekonomikos ir finansų reikalų GD, Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD, Klimato politikos GD, Jungtinis tyrimų centro ir Europos Sąjungos statistikos tarnybos) atstovų.

2.3 Išorės konsultacijos

Komisija parengė orientacinį sprendinių problemų sąrašą, o 2013 m. vasario mėn. pradėti rengti pirmieji pokalbiai su pagrindiniais suinteresuotaisiais subjektais. 2013 m. birželio mėn., laikantis minimaliųjų konsultavimosi reikalavimų, pradėtos internetinės viešosios konsultacijos, kurios tęsėsi iki 2013 m. rugsėjo mėn. Pateikta 670 atsakymų, iš kurių matyti didelis visuomenės susidomėjimas atliekų tvarkymo padėtimi Europos Sąjungoje ir dideli lūkesčiai dėl ES veiksmų šioje srityje. 2015 m. birželio–rugsėjo mėn. atskirai šiuo klausimu ir apskritai dėl žiedinės ekonomikos konsultuotasi su valstybėmis narėmis.

2.4 Poveikio vertinimas

Poveikio vertinimo ataskaita ir jos santrauka buvo paskelbtos kartu su 2014 m. liepos mėn. priimtu pasiūlymu¹¹. Poveikio vertinime, kuris tebėra pagrindinis persvarstomų teisės aktų pasiūlymų analitinis pagrindas, įvertintas pagrindinis įvairių politikos galimybių, kuriomis

⁷ COM(2011) 571.

⁸ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

⁹ Pagal atliekų hierarchiją pirmenybė teikiama prevencijai, po to eina pakartotinis naudojimas, perdirbimas, energijos gavimas ir galiausiai šalinimas, kuris apima šalinimą sąvartynuose ir deginimą negaunant energijos.

¹⁰ COM(2008) 699 ir COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

siekiama gerinti atliekų tvarkymą ES, poveikis aplinkai, taip pat socialinis ir ekonominis poveikis. Siekiant nustatyti tinkamiausias priemones ir tikslus, bet kartu mažinti sąnaudas ir didinti naudą, buvo įvertinti ir su pagrindiniu scenarijumi palyginti įvairaus lygmens užmojai.

2014 m. balandžio 8 d. Komisijos poveikio vertinimo taryba pateikė teigiamą nuomonę dėl poveikio vertinimo ir kartu pateikė kelias rekomendacijas, kaip dar pagerinti ataskaitą. Taryba reikalavo išsamiau paaiškinti problemos apibūdinimą ir naujų vidutinės trukmės laikotarpio tikslų būtinumą, subsidiarumo ir proporcingumo principų atžvilgiu svariau argumentuoti, kodėl reikia uždrausti šalinti atliekas sąvartynuose ir kodėl visoms valstybėms narėms reikia nustatyti vienodus tikslus, ir išsamiau paaiškinti, kaip pasiūlyme atsižvelgiama į skirtingus valstybių narių rezultatus.

Poveikio vertinimo išvada buvo ta, kad galimybių derinys bus naudingas šiais atžvilgiais:

- sumažės administracinės naštos, pirmiausia tenkančios mažoms įstaigoms ar įmonėms, bus supaprastintos taisyklės ir pagerės jų įgyvendinimas, be kita ko, išlaikant paskirtą atitinkančius tikslus;
- bus sukurta darbo vietų – iki 2035 m. būtų galima sukurti daugiau kaip 170 000 tiesioginių darbo vietų; daugumos iš jų bus neįmanoma perkelti už ES ribų;
- sumažės išmetamų ŠESD kiekis – nuo 2015 m. iki 2035 m. būtų galima išvengti apie 600 mln. tonų ŠESD;
- tai teigiamai paveiks ES atliekų tvarkymo ir perdirbimo sektorių konkurencingumą, taip pat ES gamybos sektorių (didesnės gamintojų atsakomybės sistemų pagerinimas, mažesnė su apsirūpinimu žaliavomis susijusi rizika);
- antrinės žaliavos bus grąžinamos ES ekonomikai, o tai mažins ES priklausomybę nuo žaliavų importo.

Poveikio vertinimą papildantis analitinis pareiškimas pateiktas kartu su teisės akto pasiūlymu. Šiame pareiškime išanalizuota papildomų galimybių ir variantų, kaip geriau atsižvelgti į skirtingų valstybių narių startines pozicijas.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1 Siūlomų veiksmų santrauka

Pagrindiniai ES atliekų teisės aktų keitimo pasiūlymų elementai yra šie:

- apibrėžčių suderinimas;
- komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo 2030 m. tikslo padidinimas iki 65 proc.;
- pakuočių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslų padidinimas ir nustatytų tikslų supaprastinimas;
- iki 2030 m. laipsniškas komunalinių atliekų šalinimo sąvartynuose sumažinimas iki 10 proc.;
- teisės aktų nuostatų, kuriomis reglamentuojami šalutiniai produktai ir atliekų nebelaikymas atliekomis, didesnis suderinimas ir supaprastinimas;
- naujos atliekų, įskaitant maisto atliekas, prevencijos ir pakartotinio naudojimo skatinimo priemonės;
- būtinausių didesnės gamintojo atsakomybės sąlygų nustatymas;

- perdirbimo tikslų įgyvendinimo stebėsenai skirtos ankstyvojo perspėjimo sistemos įdiegimas;
- ataskaitų teikimo prievolių supaprastinimas ir racionalizavimas;
- nuostatų suderinimas su SESV 290 ir 291 straipsniais dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų.

3.2 Teisinis pagrindas ir teisė veikti

Pasiūlymais iš dalies keičiamos šešios su įvairių atliekų tvarkymu susijusios direktyvos. Pasiūlymai iš dalies pakeisti Direktyvą 2008/98/EB, Direktyvą 1999/31/EB, Direktyvą 2000/53/EB, Direktyvą 2006/66/EB ir Direktyvą 2012/19/ES grindžiami SESV 192 straipsnio 1 dalimi, o pasiūlymas iš dalies pakeisti Direktyvą 94/62/EB grindžiamas SESV 114 straipsniu.

Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad iki 2020 m. turi būti pasiektas 50 proc. namų ūkių ir panašių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslas ir 70 proc. nepavojingų statybos ir griovimo atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimo ir kitokio naudojimo tikslas. Pagal 11 straipsnio 4 dalį Komisija vėliausiai iki 2014 m. gruodžio 31 d. turėjo tuos tikslus išnagrinėti, kad prireikus juos sugriežtintų ir apsvarstytų galimybę nustatyti kitiems atliekų srautams taikomas tikslus, atsižvelgdama į atitinkamą tų tikslų poveikį aplinkai ir ekonominę bei socialinę poveikį. Pagal 9 straipsnio c punktą Komisija, remdamasi geriausia turima patirtimi, iki 2014 m. pabaigos turėjo nustatyti 2020 m. atliekų prevencijos ir atsiejimo tikslus, taip pat prireikus patikslinti 29 straipsnio 4 dalyje nurodytus rodiklius. Galiausiai, pagal 37 straipsnio 4 dalį pirmoje iki 2014 m. gruodžio 12 d. parengtoje ataskaitoje Komisija turėjo įvertinti įvairias priemones, įskaitant tam tikriems atliekų srautams taikomas gamintojo atsakomybės sistemas, tikslus, rodiklius ir priemones, susijusias su perdirbimo, medžiagų naudojimo ir jų naudojimo energijai gauti operacijomis, kuriomis būtų galima padėti veiksmingiau siekti 1 ir 4 straipsniuose nustatytų tikslų.

Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnio 2 dalyje nustatytos trys biologiškai skaidžių komunalinių atliekų nukreipimo nuo sąvartynų užduotys ir uždraudžiama šalinti sąvartynuose tam tikras atliekas. Paskutinę biologiškai skaidžių komunalinių atliekų nukreipimo nuo sąvartynų užduotį valstybės narės turi įvykdyti iki 2016 m. liepos 16 d. Pagal 5 straipsnio 2 dalį iki 2014 m. liepos 16 d. šią užduotį reikia persvarstyti siekiant ją patvirtinti arba iš dalies pakeisti, kad būtų galima užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį ir atsižvelgti į praktinę valstybių narių patirtį, įgytą atliekant dvi pirmiau nurodytas užduotis.

Direktyvos 94/62/EB 6 straipsnio 1 dalyje nustatyti pakuočių atliekų naudojimo ir perdirbimo tikslai, kurie pagal 6 straipsnio 5 dalį turi būti nustatomi kas penkerius metus, remiantis valstybėse narėse įgyta praktine patirtimi, taip pat mokslinių tyrimų ir vertinimo metodų, pavyzdžiui, gyvavimo ciklo vertinimo ir ekonominės naudos analizės, duomenimis.

3.3 Subsidiarumo ir proporcingumo principas

Pasiūlymai atitinka Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytus subsidiarumo ir proporcingumo principus. Juose numatytus pirmiau nurodytų direktyvų dalinius keitimus sudaro tik bendrų tikslų nustatymo sistema, bet paliekama laisvės valstybėms narėms spręsti dėl konkrečių įgyvendinimo metodų.

3.4 Aiškinamieji dokumentai

Komisija mano, kad dokumentai, kuriuose paaiškinamos valstybių narių priemonės, kuriomis jos į savo nacionalinę teisę perkelia direktyvas, yra būtini siekiant pagerinti informacijos apie direktyvų perkėlimą į nacionalinę teisę kokybę.

Atliekų teisės aktai valstybėse narėse dažnai perkeliami labai decentralizuotai, taip pat regioniniu arba vietos lygmenimis, ir įvairiausiais teisės aktais, atsižvelgiant į valstybės narės administracinę struktūrą. Todėl, perkelti iš dalies pakeistas direktyvas, valstybėms narėms gali prireikti pakeisti labai įvairius teisės aktus nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis.

Pasiūlymais iš dalies keičiamos šešios skirtingos atliekų srities direktyvos ir daromas poveikis daugeliui teisiškai privalomų įpareigojimų, įskaitant didelius Direktyvoje 2008/98/EB, Direktyvoje 1999/31/EB ir Direktyvoje 94/62/EB nustatytų tikslų pakeitimus ir Direktyvos 2000/53/EB, Direktyvos 2006/66/EB ir Direktyvos 2012/19/ES supaprastinimą. Tai sudėtinga atliekų teisės aktų peržiūra, kuri turbūt padarys poveikį daugeliui nacionalinės teisės aktų.

Iš dalies pakeistose direktyvose nustatyti persvarstyti atliekų tvarkymo tikslai yra susiję tarpusavyje, todėl juos reikėtų atidžiai perkelti į nacionalinės teisės aktus, o vėliau įtraukti į nacionalines atliekų tvarkymo sistemas.

Siūlomos nuostatos darys poveikį įvairiems valstybėse narėse veikiantiems privačiojo ir viešojo sektoriaus suinteresuotiesiems subjektams, taip pat turės didelės įtakos planuojamoms investicijoms į atliekų tvarkymo infrastruktūrą. Siekiant užtikrinti naujųjų teisės aktų tikslų įgyvendinimą (t. y. apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, didinti išteklių naudojimo efektyvumą, taip pat užtikrinti vidaus rinkos veikimą, išvengti prekybos kliūčių ir konkurencijos suvaržymų ES) labai svarbu juos išsamiai ir teisingai perkelti į nacionalinę teisę.

Reikalavimas pateikti aiškinamuosius dokumentus kai kurioms valstybėms gali tapti papildoma administracine našta. Vis dėlto aiškinamieji dokumentai būtini, kad būtų galima veiksmingai patikrinti, ar direktyvos išsamiai ir tinkamai perkeltos į nacionalinę teisę (tai būtina dėl pirmiau nurodytų priežasčių), o veiksmingos patikros priemonių, kuriomis būtų sudaroma mažesnė našta, nėra. Be to, aiškinamaisiais dokumentais galima veiksmingai padėti sumažinti administracinę Komisijos vykdomos atitikties stebėsenos naštą; jų nepateikus, siekiant išsiaiškinti visose valstybėse narėse taikomus perkėlimo metodus, reikėtų daug išteklių ir intensyvaus bendravimo su nacionalinėmis institucijomis.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, tikslinga prašyti valstybių narių prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną arba kelis dokumentus, kuriuose paaiškinamos direktyvų, kuriomis iš dalies keičiami ES atliekų teisės aktai, nuostatų ir atitinkamų nacionalinių perkėlimo priemonių dalių sąsajos.

3.5 Komisijos deleguotieji ir įgyvendinimo įgaliojimai

Komisijos deleguotieji ir įgyvendinimo įgaliojimai ir atitinkamos šių aktų priėmimo procedūros yra nustatyti pasiūlymo dėl Direktyvos 2008/98/EB 1 straipsnio 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21, 22 dalyse, pasiūlymo dėl Direktyvos 94/62/EB 1 straipsnio 4, 6, 7, 9, 10 dalyse, pasiūlymo dėl Direktyvos 1999/31/EB 1 straipsnio 6 ir 7 dalyse ir pakeitimuose, pateiktuose pasiūlymo dėl Direktyvų 2000/53/EB ir 2012/19/ES 1 ir 3 straipsniuose.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymai neturės poveikio Europos Sąjungos biudžetui, todėl Finansinio reglamento (2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002) 31 straipsnyje numatyta finansinė pažyma nepridedama.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB dėl atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹²,
atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹³,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką bei gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti apdairų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą ir skatinti žiedinės ekonomikos kūrimą;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB¹⁴ nustatyti atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai turėtų būti iš dalies pakeisti, kad geriau atitiktų Sąjungos siekį kurti žiedinę ekonomiką;
- (3) daug valstybių narių dar turi sukurti reikiamą atliekų tvarkymo infrastruktūrą. Todėl būtina nustatyti ilgalaikius politikos tikslus, kurie padėtų nukreipti priemones ir investicijas, visų pirma neleisdami sukurti pernelyg didelių struktūrinių galutinių atliekų tvarkymo pajėgumų ir sulaikyti medžiagų, kurias galima perdirbti, atliekų hierarchijos apačioje;
- (4) komunalinės atliekos sudaro apie 7–10 proc. visų Sąjungoje susidarančių atliekų. Vis dėlto šis atliekų srautas yra vienas iš sudėtingesnių tvarkyti, o iš to, kaip jis tvarkomas, paprastai galima susidaryti gerą vaizdą apie visos šalyje taikomos atliekų tvarkymo sistemos kokybę. Komunalines atliekas tvarkyti itin sunku dėl to, kad jų sudėtis labai mišri, kad susidariusios atliekos yra labai arti piliečių ir yra viešai labai matomos. Todėl joms tvarkyti reikia labai sudėtingos atliekų tvarkymo sistemos, apimančios veiksmingą surinkimo sistemą, aktyvaus piliečių ir įmonių dalyvavimo, prie konkrečios atliekų sudėties pritaikytos infrastruktūros ir sudėtingos finansinės

¹² OL C, , p. .

¹³ OL C, , p. .

¹⁴ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

sistemos. Veiksmingas komunalinių atliekų tvarkymo sistemas išplėtojusios šalys paprastai taip pat pasiekia geresnių bendrojo atliekų tvarkymo rezultatų;

- (5) į Direktyvą 2008/98/EB reikėtų įtraukti komunalinių atliekų, statybų ir griovimo atliekų, galutinio perdirbimo proceso ir užpildymo apibrėžtis siekiant paaiškinti, ką apima šios sąvokos;
- (6) siekiant užtikrinti, kad perdirbimo tikslai būtų pagrįsti patikimais ir palyginamais duomenimis, taip pat kad būtų galima vykdyti veiksmingesnę pažangos, daromos siekiant tų tikslų, stebėseną, Direktyvos 2008/98/EB komunalinių atliekų apibrėžtis turėtų atitikti Europos statistikos biuro ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos statistikos tikslais naudojamą apibrėžtį, kuria remdamosi valstybės narės jau kelerius metus teikia duomenis. Šioje direktyvoje pateikta komunalinių atliekų apibrėžtis yra neutrali atliekų tvarkytojo statuso – privačiojo ar viešojo – atžvilgiu;
- (7) valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių, skatinančių taikyti atliekų hierarchiją, visų pirma sukurti finansines paskatas, skirtas šioje direktyvoje nustatytiems atliekų prevencijos ir perdirbimo tikslams pasiekti, pavyzdžiui, nustatyti atliekų šalinimo sąvartyne ir deginimo mokesčius, susimokėjimo už daiktų išmetimą sistemas, didesnės gamintojų atsakomybės sistemas ir paskatas veikti vietos valdžiai;
- (8) siekiant antrinių žaliavų rinkų dalyviams suteikti daugiau tikrumo dėl to, kokios medžiagos ar objektai laikytini atliekomis, o kokie – ne, taip pat siekiant, kad jiems būtų sudarytos vienodos sąlygos, svarbu nustatyti suderintas Sąjungos taisykles, reglamentuojančias, kada medžiagos ar objektai pripažįstami šalutiniais produktais ir kada atliekos, su kuriomis buvo atlikta naudojimo operacija, nebelaikomos atliekomis. Jei reikia užtikrinti sklandų vidaus rinkos veikimą arba aukšto lygio aplinkos apsaugą Sąjungoje, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi išsamūs tokių suderintų sąlygų taikymo, taip pat ir konkrečiu tikslu, tam tikroms atliekoms kriterijai;
- (9) didesnės gamintojo atsakomybės sistemos yra labai svarbi veiksmingo atliekų tvarkymo dalis, bet jų veiksmingumas ir rezultatai valstybėse narėse labai skiriasi. Todėl būtina nustatyti būtiniausius reikalavimus, kuriuos turi atitikti didesnės gamintojo atsakomybės sistemos. Tokiais reikalavimais turėtų būti sumažinamos sąnaudos ir padidinamas veiksmingumas, taip pat užtikrinamos vienodos sąlygos, be kita ko ir mažosioms ir vidutinėms įmonėms, ir šalinamos sklandaus vidaus rinkos veikimo kliūtys. Jie taip pat turėtų padėti į produktų kainas įtraukti gyvavimo ciklo pabaigos tvarkymo sąnaudas ir skatinti gamintojus kuriant produktus labiau atsižvelgti į jų tinkamumą perdirbti ir pakartotinai naudoti. Reikalavimai turėtų būti taikomi tiek naujoms, tiek jau esamoms didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms. Tačiau esamoms didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms bus reikalingas pereinamasis laikotarpis struktūroms ir procedūroms pritaikyti prie naujų reikalavimų;
- (10) atliekų prevencija – veiksmingiausias būdas efektyviau naudoti išteklius ir sumažinti atliekų poveikį aplinkai. Todėl svarbu, kad valstybės narės imtųsi tinkamų atliekų susidarymo prevencijos priemonių ir stebėtų bei vertintų tokių priemonių įgyvendinimo pažangą. Siekiant užtikrinti, kad bendra atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo pažanga būtų matuojama vienodai, reikėtų nustatyti bendrus rodiklius;
- (11) žemės ūkio produktų pramonėje susidarančioms augalinėms medžiagoms ir žmonėms vartoti nebeskirtam negyvinės kilmės maistui, kurie skirti naudoti kaip pašaras,

taikomas Reglamentas (EB) Nr. 767/2009¹⁵ ir taikant tą reglamentą jie atliekomis nelaikomi. Todėl Direktyva 2008/98/EB neturėtų būti taikoma tiems produktams ir medžiagoms, kai jie naudojami kaip pašaras, ir tos direktyvos taikymo sritis turi būti atitinkamai patikslinta;

- (12) valstybės narės turėtų imtis priemonių maisto atliekų prevencijai skatinti, laikydamosi 2015 m. rugsėjo 25 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtos 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarkės ir ypač joje iškelto tikslo iki 2030 m. perpus sumažinti maisto atliekų kiekį. Tokiomis priemonėmis turėtų būti siekiama kovoti su maisto švaistymu pirminės gamybos, apdorojimo ir perdirbimo, mažmeninės prekybos ir kitokio maisto skirstymo etapuose, taip pat restoranuose, maitinimo paslaugų įmonėse ir namų ūkiuose. Atsižvelgdamos į maisto atliekų prevencijos ekonominį ir aplinkai daromą poveikį, valstybės narės turėtų nustatyti specialias maisto atliekų prevencijos priemones ir matuoti maisto atliekų kiekio mažinimo pažangą. Siekiant palengvinti gerosios patirties mainus ES – tiek tarp valstybių narių, tiek tarp maisto ūkio subjektų – turėtų būti nustatytos vienodos tokio matavimo metodikos. Ataskaitos apie maisto atliekų kiekius turėtų būti teikiamos kas dvejus metus;
- (13) pramoninės atliekos, tam tikros komercinių ir gavybos atliekų dalys labai įvairuoja sudėtimi ir kiekiu ir labai skiriasi priklausomai nuo ekonominės konkrečios valstybės narės struktūros, pramonės arba komercinio sektoriaus, kuriame susidaro atliekos, struktūros arba komercinės veiklos intensyvumo tam tikroje geografinėje srityje. Todėl daugumai pramoninių ir gavybos atliekų tinka taikyti sektorinį metodą naudojant geriausių prieinamų gamybos būdų informacinius dokumentus arba panašius dokumentus, kuriuose nagrinėjami konkretūs klausimai, susiję su konkrečios rūšies atliekų tvarkymu¹⁶. Vis dėlto pramoninių ir komercinių pakuočių atliekoms ir toliau turėtų būti taikomi Direktyvos 94/62/EB ir Direktyvos 2008/98/EB reikalavimai, įskaitant atitinkamus jų patobulinimus;
- (14) komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai turėtų būti padidinti siekiant, kad nauda aplinkai ir ekonominė bei socialinė nauda būtų apčiuopiama;
- (15) progresyviai didinant esamus komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslus turėtų būti užtikrinta, kad ekonomiškai vertingos atliekos būtų pakartotinai naudojamos ir veiksmingai perdirbamos ir kad atliekose randamos vertingos medžiagos būtų sugrąžinamos į Europos ekonomiką, taip įgyvendinant Žaliavų iniciatyvą¹⁷ ir kuriant žiedinę ekonomiką;
- (16) valstybėse narėse atliekų tvarkymo efektyvumas labai skiriasi, tai ypač pasakytina apie komunalinių atliekų perdirbimą. Siekiant atsižvelgti į tuos skirtumus, toms valstybėms narėms, kurios, Eurostato duomenimis, 2013 m. perdirbo mažiau kaip 20 proc. savo

¹⁵ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantį Direktyvas 79/373/EEB, 80/511/EEB, 82/471/EEB, 83/228/EB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p 1).

¹⁶ Pramoninei veiklai taikomi pagal Pramoninių išmetamų teršalų direktyvą 2010/75/ES (OL L 334, 2010 12 17, p. 17) rengiami geriausių prieinamų gamybos būdų (GPGB) informaciniai dokumentai (GPGBID), kuriuose pateikiama informacija apie išteklių naudojimo prevenciją ir atliekų susidarymą, pakartotinį naudojimą, perdirbimą ir naudojimą. užbaigus dabartinį GPGBID persvarstymą ir Komisijai patvirtinus išvadas, bus sustiprintas šių GPGBID poveikis pramonės veiklai, todėl dar labiau padidės išteklių naudojimo efektyvumas, bus daugiau perdirbama ir naudojama atliekų;

¹⁷ COM(2008) 699 ir COM(2014) 297.

komunalinių atliekų, reikėtų suteikti papildomai laiko 2025 m. ir 2030 m. komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslams įgyvendinti. Sprendžiant pagal vidutinius metinius pastarųjų penkiolikos metų efektyvumo rodiklius valstybėse narėse, kad pasiektų tuos tikslus, minėtos valstybės narės savo atliekų perdirbimo pajėgumą turėtų padidinti tiek, kad jis būtų gerokai aukštesnis už ankstesnių metų vidurkius. Siekiant užtikrinti, kad būtų daroma tolydi tikslų įgyvendinimo pažanga ir laiku panaikinamos įgyvendinimo spragos, valstybės narės, kurioms suteikta daugiau laiko, turėtų pasiekti tarpinius tikslus ir parengti įgyvendinimo planus;

- (17) siekiant užtikrinti, kad renkami duomenys apie parengimą pakartotiniam naudojimui būtų patikimi, labai svarbu nustatyti bendras ataskaitų teikimo taisykles. Taip pat svarbu nustatyti tikslesnes taisykles, kaip valstybės narės turėtų pranešti, kas faktiškai perdirbama ir gali būti užskaityta siekiant perdirbimo tikslų. Šiuo tikslu pagal bendrą taisyklę perdirbimo tikslų įgyvendinimo ataskaitos turi būti grindžiamos į galutinio perdirbimo procesą perduodamais atliekų kiekiais. Siekiant sumažinti administracinę naštą, laikantis griežtų sąlygų reikėtų leisti valstybėms narėms perdirbimo ataskaitas teikti remiantis rūšiavimo įrenginių išėiga. Ataskaitose nurodant perdirbtų atliekų svorį jis neturėtų būti sumažinamas dėl medžiagų svorio sumažėjimo, kuris būdingas jas fiziškai ir (arba) chemiškai transformuojant galutinio perdirbimo procese;
- (18) skaičiuodamos, ar parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai pasiekti, valstybės narės turėtų galėti įskaičiuoti produktus ir sudedamąsias dalis, kuriuos pakartotiniam naudojimui parengė pripažinti pakartotinio naudojimo veiklos vykdytojai ir kurie parengti taikant užstato ir supirkimo sistemas, taip pat metalus, perdirbtus kartu vykdant deginimą. Siekdama užtikrinti, kad šie duomenys būtų skaičiuojami vienodai, Komisija priims išsamias taisykles dėl pripažintų parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojų ir užstato ir supirkimo sistemų nustatymo, dėl perdirbtų metalų kokybės kriterijų ir dėl duomenų rinkimo, tikrinimo ir pateikimo;
- (19) siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį šios direktyvos įgyvendinimą ir prognozuoti įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo sistemą, kuria būtų galima nustatyti trūkumus, kad būtų galima imtis veiksmų dar nesuėjus tikslų įgyvendinimo terminams;
- (20) siekiant didinti valstybėse narėse pakartotinai naudoti parengiamų ir perdirbamų atliekų kiekį, labai svarbu, kad būtų laikomasi prievolės įdiegti atskiras popieriaus, metalo, plastiko ir stiklo surinkimo sistemas. Be to, atskirai turėtų būti renkamos biologinės atliekos, kad būtų galima daugiau jų parengti pakartotiniam naudojimui ir perdirbti ir kad jos neužterštų kitų sausų perdirbamų medžiagų;
- (21) netinkamas pavojingų atliekų tvarkymas vis dar yra problema Sąjungoje, be to, trūksta kai kurių duomenų apie šių atliekų tvarkymą. Todėl būtina gerinti duomenų registravimo ir atsekamumo mechanizmus, valstybėse narėse sukuriant elektroninius pavojingų atliekų registrus. Prireikęs elektroniniai duomenys galėtų būti renkami ir apie kitų tipų atliekas, kad įmonėms ir administravimo įstaigoms būtų lengviau registruoti duomenis ir kad pagerėtų atliekų srautų Sąjungoje stebėseną;
- (22) šioje direktyvoje nustatomi ilgalaikiai Sąjungos atliekų tvarkymo tikslai ir ūkio subjektams bei valstybėms narėms aiškiai parodoma, į kurias sritis turi būti investuojama, kad būtų pasiekti direktyvos tikslai. Rengdamos nacionalinę atliekų tvarkymo strategiją ir planuodamos investicijas į atliekų tvarkymo infrastruktūrą, valstybės narės turėtų tinkamai naudotis Europos struktūriniais ir investicijų fondais,

kad paskatintų atliekų prevenciją, pakartotinį naudojimą ir perdirbimą pagal atliekų hierarchiją;

- (23) tam tikros žaliavos yra ypatingai svarbios Sąjungos ekonomikai, o jų tiekimas siejamas su didele rizika. Siekdamos užtikrinti aprūpinimą tomis žaliavomis, remdamosi Žaliavų iniciatyva ir laikydamosi Europos inovacijų partnerystės žaliavų srityje tikslų ir užduočių, valstybės narės, atsižvelgdamos į ekonomines ir technologines galimybes, taip pat į naudą aplinkai, turėtų imtis priemonių kuo geresniam atliekų, kuriose yra daug svarbiausių žaliavų, tvarkymui laikantis atliekų hierarchijos užtikrinti. Komisija yra sudariusi svarbiausių Sąjungos žaliavų sąrašą¹⁸ ir reguliariai jį peržiūri;
- (24) tam, kad būtų dar veiksmingiau įgyvendinama Žaliavų iniciatyva, valstybės narės turėtų skatinti produktus, kurie yra pagrindiniai žaliavų šaltiniai, naudoti pakartotiniai. Jos taip pat į savo nacionalinius atliekų tvarkymo planus turėtų įtraukti atitinkamas priemones dėl atliekų, kuriose yra dideli tokių žaliavų kiekiai, surinkimo ir naudojimo. Priemonės turėtų būti įtrauktos į atliekų tvarkymo planus juos pirmą kartą po šios direktyvos įsigaliojimo atnaujinant. Komisija pateiks informacijos apie atitinkamas produktų grupes ir atliekų srautus ES lygmeniu. Tačiau tai nereiškia, kad valstybės narės negali imtis priemonių dėl kitų žaliavų, kurias jos laiko svarbiomis savo nacionalinei ekonomikai;
- (25) šiukšlės tiesiogiai neigiamai veikia aplinką ir piliečių gerovę, o didelės jų valymo sąnaudos yra nereikalinga ekonominė našta visuomenei. Atliekų tvarkymo planuose nustačius atitinkamas priemones ir kompetentingoms institucijoms tinkamai užtikrinant jų vykdymą, ši problema turėtų būti išspręsta;
- (26) siekiant sumažinti mažoms įstaigoms ar įmonėms tenkančią reguliavimo naštą, reikėtų supaprastinti mažų įstaigų ar įmonių, užsiimančių nepavojingų atliekų rinkimu ir vežimu nedideliais kiekiais, registravimo reikalavimus. Komisijai gali reikėti pritaikyti tokių atliekų ribinius kiekius;
- (27) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nebuvo veiksminga atitikties patikros ir gero įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tik tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas. Atitikties stebėseną turėtų būti atliekama remiantis vien statistiniais duomenimis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;
- (28) valstybių narių teikiami statistiniai duomenys yra labai svarbūs Komisijai vertinant, kaip valstybėse narėse laikomasi atliekų teisės aktų. Statistinių duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų visus atliekų duomenis teikti pagal vieno langelio principą, panaikinti nereikalingus ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas. Todėl, teikdamos atliekų teisės aktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo ataskaitas, valstybės turėtų naudoti Komisijos ir valstybių narių statistikos biurų parengtą naujausią metodiką;
- (29) kad būtų galima papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 2008/98/EB, Komisijai pagal Sutarties 290 straipsnį turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti aktus dėl 5 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio 2 dalies, 7 straipsnio 1 dalies, 11a straipsnio 2 ir 6 dalių, 26 straipsnio, 27 straipsnio 1 ir 4 dalių, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių. Ypač

¹⁸

COM(2014) 297.

svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (30) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2008/98/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai dėl 9 straipsnio 4 ir 5 dalių, 33 straipsnio 2 dalies, 35 straipsnio 5 dalies ir 37 straipsnio 6 dalies. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011¹⁹;
- (31) todėl Direktyva 2008/98/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (32) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų²⁰ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (33) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. gerinti atliekų tvarkymą Sąjungoje tokiu būdu padedant apsaugoti bei išsaugoti aplinką ir gerinti jos kokybę, užtikrinti vandenynų gerą būklę ir jūros gėrybių saugą mažinant jūros taršą šiukšlėmis, taip pat apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius visoje Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl priemonių masto poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Pakeitimai

Direktyva 2008/98/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 2 dalis papildoma šiuo e punktu:

„e) pašarinėms žaliavoms, apibrėžtoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 767/2009(*) 3 straipsnio 2 dalies g punkte.

(*) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantį Direktyvas 79/373/EEB, 80/511/EEB, 82/471/EEB, 83/228/EB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p. 1).“;

2) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

¹⁹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

²⁰ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

a) įterpiamas šis 1a punktas:

„1a) „komunalinės atliekos“ – tai:

- (a) mišrios ir atskirai surinktos namų ūkių atliekos, įskaitant
 - popierių ir kartoną, stiklą, metalus, plastiką, biologines atliekas, medieną, tekstilę, elektros ir elektroninės įrangos atliekas, baterijų ir akumuliatorių atliekas;
 - stambiausias atliekas, įskaitant buitinius prietaisus, čiužinius, baldus;
 - sodo ir daržo atliekas, įskaitant lapus, nupjautą žolę;
- (b) mišrios ir atskirai surinktos atliekos iš kitų šaltinių, kurios savo pobūdžiu, sudėtimi ir kiekiu panašios į namų ūkių atliekas;
- (c) prekyviečių ir gatvių valymo atliekos, įskaitant gatvių sąšlavas, šiukšlių dėžių turinį, parkų ir sodų priežiūros atliekas.

Komunalinės atliekos neapima kanalizacijos ir nuotekų valymo atliekų, įskaitant nuotekų dumblą, ir statybos bei griovimo atliekų;“;

b) įterpiamas šis 2a punktas:

„2a) „nepavojingos atliekos“ – atliekos, kurios neturi nė vienos iš III priede išvardytų pavojingų savybių;“;

c) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. „biologinės atliekos“ – biologiškai skaidžios sodų ir parkų atliekos, namų ūkių, restoranų, viešojo maitinimo įstaigų ir mažmeninės prekybos punktų maisto ir virtuvės atliekos, panašios atliekos iš maisto perdirbimo įmonių ir kitos tokiais pat biologinio skaidumo savybėmis pasižyminčios panašaus pobūdžio, sudėties ir kiekio atliekos;“;

b) įterpiamas šis 4a punktas:

„4a) „statybos ir griovimo atliekos“ – atliekos, priskiriamos statybos ir griovimo atliekų kategorijoms, nurodytoms pagal 7 straipsnį priimtame atliekų sąraše;“;

e) 16 punktas pakeičiamas taip:

„16. „parengimas pakartotiniam naudojimui“ – naudojimo operacija – tikrinimas, valymas arba taisymas, – kurios metu atliekos, produktai ar produktų sudėtinės dalys, kuriuos surinko pripažintas parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojas arba kurie surinkti taikant užstato ir supirkimo sistemą, paruošiami taip, kad galėtų būti vėl panaudojami be jokio kito išankstinio apdirbimo;“;

f) įterpiami šie 17a ir 17b punktai:

„17a) „galutinio perdirbimo procesas“ – perdirbimo procesas, prasidedantis, kai su atliekomis nebereikia atlikti jokios mechaninės rūšiavimo operacijos ir jos perduodamos į gamybą ir faktiškai perdirbamos į produktus arba medžiagas;

17b) „užpildymas“ – bet kuri naudojimo operacija, kai tam tinkamos atliekos naudojamos iškastoms vietoms užpildyti, taip pat inžineriniais tikslais kraštovaizdžiui formuoti ar statybose, taip jomis pakeičiant neatliekines medžiagas, kurios antraip būtų naudojamos tuo tikslu;“;

3) 4 straipsnis papildomas šia 3 dalimi:

„3. Valstybės narės tinkamomis ekonominėmis priemonėmis skatina laikytis atliekų hierarchijos.

Valstybės narės Komisijai praneša apie konkrečias pagal šią dalį nustatytas priemones iki *[įrašyti datą, kuri yra aštuoniolika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo]* ir po to kas penkerius metus.“;

4) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies įvadinis sakinyss pakeičiamas taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad medžiaga ar objektas, gaunamas gamybos procese, kurio pirminis tikslas nėra šios medžiagos ar šio objekto gamyba, būtų laikomas ne atliekomis, o šalutiniu produktu, jei įvykdomos šios sąlygos:“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 38a straipsnį, kuriais nustatomi išsamūs 1 dalyje nustatytų sąlygų taikymo konkrečioms medžiagoms ar objektams kriterijai.“;

c) pridedama ši 3 dalis:

„3. Valstybės narės Komisijai praneša apie techninius reglamentus, kuriuos jos priima pagal 1 dalį ir laikydamosi 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2015/1535/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką (*), kai to reikalaujama pagal tą direktyvą.

(*) OL L 241, 2015 9 17, p. 1.“;

5) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įvadinė frazė ir a punktas pakeičiami taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad atliekos, su kuriomis atlikta naudojimo operacija, neb būtų laikomos atliekomis, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) medžiaga arba objektas gali būti naudojamas konkrečioms tikslams;“;

ii) antra pastraipa išbraukiama;

b) 2, 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 38a straipsnį, kuriais nustatomi išsamūs 1 dalyje nustatytų sąlygų taikymo konkrečioms atliekoms kriterijai. Prireikus į tuos išsamius kriterijus įtraukiamos teršalų ribinės vertės ir juose atsižvelgiama į bet kokią galimą medžiagos ar objekto neigiamą poveikį aplinkai.

3. Atliekos, kurios pagal 1 dalį nebelaikomos atliekomis, gali, skaičiuojant šioje direktyvoje, Direktyvoje 94/62/EB, Direktyvoje 2000/53/EB, Direktyvoje 2006/66/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/19/ES(*) nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangą, būti laikomomis atitinkamai parengtomis pakartotiniam naudojimui, perdirbtomis arba panaudotomis, jei jos buvo rengiamos pakartotiniam naudojimui, perdirbamos arba naudojamos pagal tas direktyvas.

4. Valstybės narės praneša Komisijai apie techninius reglamentus, priimtus pagal 1 dalį ir laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2015/1535/EB, jei to reikalaujama pagal tą direktyvą.

(*) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (EEIĄ) (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).“;

6) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmas sakiny s pakeičiamas taip:

„1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 38a straipsnį, kuriais nustatomas atliekų sąrašas.“;

b) 5 dalis išbraukiama;

7) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Tokios priemonės taip pat gali apimti didesnės gamintojo atsakomybės sistemų, kuriose apibrėžiami konkretūs produktų gamintojų veiklos ir finansiniai įpareigojimai, sukūrimą.“;

b) 2 dalies antrasis sakiny s pakeičiamas taip:

„Tokios priemonės, be kita ko, gali apimti produktų, kurie tinka daugkartiniam naudojimui, kurie yra techniškai patvarūs ir kuriuos, kai jie tampa atliekomis, galima parengti pakartotiniam naudojimui ir perdirbti, kūrimą, gamybą ir pateikimą rinkai, taip sudarant sąlygas tinkamai įgyvendinti atliekų hierarchiją. Nustatant priemones atsižvelgiama į produktų poveikį per visą jų gyvavimo ciklą.“;

c) pridedama ši 5 dalis:

„5. Komisija organizuoja informacijos mainus tarp valstybių narių ir subjektų, susijusių su gamintojų atsakomybės schemomis, dėl praktinio 8a priede nustatytų reikalavimų įgyvendinimo ir geriausių būdų, kaip užtikrinti tinkamą didesnės gamintojo atsakomybės sistemų valdymą ir tarpvalstybinį bendradarbiavimą. Tai, be kita ko, apima keitimąsi informacija apie gamintojo atsakomybės organizacijų organizacinius aspektus ir stebėseną, atliekų tvarkymo subjektų atranką ir šiukšlių prevenciją. Komisija skelbia informacijos mainų rezultatus.“;

8) įterpiamas šis 8a straipsnis:

„8a straipsnis

Bendrieji didesnės gamintojo atsakomybės sistemos reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 8 straipsnio 1 dalį nustatytose didesnės gamintojo atsakomybės sistemose būtų:

- aiškiai apibrėžtos Sąjungos rinkai prekes teikiančių produktų gamintojų, jų vardu didesnės gamintojo atsakomybės sistemas įgyvendinančių organizacijų, privačiųjų arba viešųjų atliekų tvarkymo subjektų, vietos valdžios institucijų ir, prireikus, pripažintų parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojų funkcijos ir atsakomybė;
- nustatyti išmatuojami atliekų tvarkymo tikslai pagal atliekų hierarchiją, kuriais siekiama įgyvendinti bent kiekybinius sistemai taikomus tikslus, nustatytus

šioje direktyvoje, Direktyvoje 94/62/EB, Direktyvoje 2000/53/EB, Direktyvoje 2006/66/EB ir Direktyvoje 2012/19/ES;

- nustatyta ataskaitų teikimo sistema, skirta duomenims apie gamintojų, kuriems taikoma didesnės gamintojo atsakomybės sistema, Sąjungos rinkai pateiktus produktus rinkti. Šiems produktams tapus atliekomis, užtikrinama, kad šioje sistemoje būtų registruojami duomenys apie tų atliekų surinkimą ir apdorojimą ir, prireikus, būtų konkrečiai nurodomi tų atliekinių medžiagų srautai;
- taip pat užtikrinama, kad produktų gamintojams, taip pat ir mažosioms ir vidutinėms įmonėms, būtų sudarytos vienodos sąlygos ir jie nebūtų diskriminuojami.

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų, jog atliekų turėtojai, kuriems taikomos pagal 8 straipsnio 1 dalį nustatytos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, būtų informuoti apie esamas atliekų surinkimo sistemas ir šiukšlių prevenciją. Valstybės narės taip pat imasi atitinkamų priemonių – ekonominių iniciatyvų ar reguliavimo nuostatų, – kad atliekų turėtojus paskatintų dalyvauti įvairiose įdiegtose atskiro atliekų surinkimo sistemose.

3. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų, jog visos organizacijos, įsteigtos tam, kad produktų gamintojo vardu įgyvendintų didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus:

a) būtų aiškiai apibrėžusios geografinę aprėptį ir su kokiais produktais bei medžiagomis jos dirba;

b) turėtų reikiamas veiklos ir finansines priemones didesnės gamintojų atsakomybės įpareigojimams įgyvendinti;

c) įdiegtų tinkamą savikontrolės mechanizmą ir reguliariai atliktų nepriklausomą auditą, kurio metu būtų įvertinama:

- organizacijos finansų valdymas, įskaitant atitiktį 4 dalies a ir b punktuose nustatytiems reikalavimams;
- pagal 1 dalies trečią įtrauką ir Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 reikalavimus surinktų ir ataskaitose pateikiamų duomenų kokybę;

d) viešai skelbtų informaciją apie:

- nuosavybę ir narystę;
- gamintojų sumokėtus finansinius įnašus;
- atliekų tvarkymo subjektų atrankos tvarką.

4. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų, jog finansiniai įnašai, gamintojų mokami siekiant įgyvendinti didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus:

a) apimtų visas Sąjungos rinkai pateikiamų produktų atliekų tvarkymo išlaidas, įskaitant visas šias išlaidas:

- atskiro surinkimo, rūšiavimo ir apdorojimo operacijų, reikalingų 1 dalies antroje įtraukoje nurodytiems atliekų tvarkymo tikslams pasiekti, išlaidas, apskaičiuojamas atsižvelgiant į pajamas, gautas pakartotinai naudojant produktus arba pardavus iš tų produktų gautas antrines žaliavas;

- tinkamos informacijos atliekų turėtojams teikimo pagal 2 dalį išlaidas;
- duomenų rinkimo ir pranešimo pagal 1 dalies trečią pastraipą išlaidas;

b) būtų moduluojami remiantis realiomis pavienio produkto arba panašių produktų grupių gyvavimo ciklo pabaigos sąnaudomis, visų pirma atsižvelgiant į galimybes juos pakartotinai naudoti arba perdirbti;

c) būtų grindžiami suteiktų paslaugų optimizuotomis sąnaudomis tais atvejais, kai viešieji atliekų tvarkymo subjektai yra atsakingi už didesnės gamintojo atsakomybės sistemos veiklos užduočių įgyvendinimą.

5. Valstybės narės sukuria tinkamą stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemą, kad užtikrintų, jog produktų gamintojai įgyvendintų jiems nustatytus didesnės gamintojų atsakomybės įpareigojimus, būtų tinkamai naudojamos finansinės priemonės ir visi su sistemos įgyvendinimu susiję subjektai teiktų patikimus duomenis.

Jei valstybės narės teritorijoje didesnės gamintojų atsakomybės įpareigojimus gamintojų vardu įgyvendina daug organizacijų, valstybė narė įsteigia nepriklausomą instituciją, kuri prižiūri didesnės gamintojų atsakomybės įpareigojimų įgyvendinimą.

6. Valstybės narės sukuria diskusijų forumą, kad užtikrintų reguliary dialogą tarp suinteresuotųjų subjektų, susijusių su didesnės gamintojo atsakomybės sistemos įgyvendinimu, įskaitant privačiuosius ar viešuosius atliekų tvarkymo subjektus, vietos valdžios institucijas ir, prireikus, pripažintus parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojus.

7. Valstybės narės imasi priemonių, kad užtikrintų, jog didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, sukurtos iki *[rašyti datą, kuri yra aštuoniolika mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]*, šio straipsnio reikalavimus įvykdytų per dvidešimt keturis mėnesius nuo tos datos.“;

9) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Atliekų prevencija

1. Valstybės narės imasi atliekų susidarymo prevencijos priemonių. Šiomis priemonėmis turi būti:

- skatinama naudoti produktus, kuriems tausiai naudojami ištekliai, kurie yra patvarūs, tinkami taisyti ir perdirbti;
- išsiaiškinama, kurie produktai yra pagrindiniai Sąjungos ekonomikai labai svarbių žaliavų, kurių tiekimas siejamas su didele rizika, šaltiniai, ir kryptingai siekiama, kad tos medžiagos netaptų atliekomis;
- skatinama kurti pakartotinio naudojimo skatinimo sistemas, visų pirma elektros ir elektroninės įrangos, tekstilės ir baldų;
- mažinamas su pramonine gamyba, mineralinių išteklių gavyba ir statyba bei griovimu susijusių procesų atliekų kiekis atsižvelgiant į geriausias turimas technologijas (geriausius prieinamus gamybos būdus);
- mažinamas pirminės gamybos, apdorojimo ir perdirbimo, mažmeninės prekybos ir kitokio maisto skirstymo etapuose, taip pat restoranuose, maitinimo paslaugų įmonėse ir namų ūkiuose susidarančių maisto atliekų kiekis.

2. Valstybės narės stebi ir vertina atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimą. Tuo tikslu jos nustato tinkamus kiekybinius ir kokybinius rodiklius ir tikslus, visų pirma vienam gyventojui tenkantį pašalinamų arba energijai gauti panaudojamų komunalinių atliekų kiekį.

3. Valstybės narės stebi ir vertina savo maisto atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimą matuodamos maisto atliekų kiekį pagal metodikas, nustatytas remiantis 4 dalimi.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi rodikliai, skirti bendrai atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo pažangai matuoti. Siekiant užtikrinti, kad maisto atliekų kiekis būtų matuojamas vienodai, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma bendra metodika, įskaitant būtiniausius kokybės reikalavimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

5. Europos aplinkos agentūra kasmet paskelbia ataskaitą, kurioje apibūdinama kiekvienos valstybės narės ir visos Sąjungos atliekų susidarymo prevencijos pažanga, įskaitant atliekų susidarymo atsiejimo nuo ekonomikos augimo ir perėjimo prie žiedinės ekonomikos srityje.“;

10) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 straipsnio pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad paskatintų atliekas rengti pakartotiniam naudojimui, visų pirma skatindamos kurti pakartotinio naudojimo ir taisymo tinklus bei juos remdamos ir sudarydamos jiems geresnes sąlygas naudotis atliekų surinkimo punktais, taip pat skatindamos taikyti ekonomines priemones, viešųjų pirkimų kriterijus, kelti kiekybinius tikslus ar naudoti kitas priemones.

Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų labai kokybišką perdirbimą ir tuo tikslu įdiegia atskiro surinkimo sistemas, jei tai įmanoma techniniu, aplinkos ir ekonominiu atžvilgiu ir tinkama siekiant laikytis atitinkamų perdirbimo sektorių būtinųjų kokybės standartų ir įgyvendinant 2 dalyje nustatytus tikslus.“;

b) 1 dalyje įterpiama ši pastraipa:

Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų statybos ir griovimo atliekų rūšiavimo sistemas, visų pirma bent medienos, užpildų, metalo, stiklo ir gipso.“;

c) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) nepavojingų statybos ir griovimo atliekų, išskyrus atliekų sąrašo 17 05 04 kategorijoje nurodytas natūraliai susidarancias medžiagas, kurios parengiamos pakartotiniam naudojimui, perdirbamos ir naudojamos kaip užpildas, kiekis iki 2020 m. būtų padidintas bent iki 70 proc. (pagal svorį);“;

d) 2 dalis papildoma šiais c ir d punktais:

„c) komunalinių atliekų, kurios parengiamos pakartotiniam naudojimui ir perdirbamos, kiekis iki 2025 m. būtų padidintas bent iki 60 proc. (pagal svorį);

d) komunalinių atliekų, kurios parengiamos pakartotiniam naudojimui ir perdirbamos, kiekis iki 2030 m. būtų padidintas bent iki 65 proc. (pagal svorį).“;

e) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Estijai, Graikijai, Kroatijai, Latvijai, Maltai, Rumunijai ir Slovakijai 2 dalies c ir d punktuose nurodytų tikslų įgyvendinimo laikotarpis gali būti pratęstas dar penkeriais metais. Apie savo ketinimą pasinaudoti šia nuostata valstybė narė informuoja Komisiją ne vėliau kaip likus 24 mėnesiams iki 2 dalies c ir d punktuose nustatytų terminų. Jei įgyvendinimo laikotarpis pratęsiamas, valstybė narė deda visas pastangas, kad padidintų pakartotiniam naudojimui parengiamų ir perdirbamų komunalinių atliekų kiekį bent 50 proc. ir 60 proc. (pagal svorį) atitinkamai iki 2025 ir 2030 m.

Kartu su pranešimu pateikiamas įgyvendinimo planas, kuriame išdėstomos priemonės, būtinos tikslams įgyvendinti iki naujojo termino. Plane taip pat pateikiamas išsamus siūlomų priemonių įgyvendinimo grafikas ir numatomo jų poveikio vertinimas.

4. Vėliausiai iki 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija apsveria 2 dalies d punkte nustatytą tikslą ketindama jį padidinti ir apsveria, ar reikia nustatyti su kitais atliekų srautais susijusius tikslus. Tuo tikslu Europos Parlamentui ir Tarybai nusiunčiama Komisijos ataskaita, jei reikia, su pasiūlymu.“;

f) 5 dalis išbraukiama.

11) įterpiamas šis 11a straipsnis:

„11a straipsnis

11 straipsnyje nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangos skaičiavimo taisyklės

„1. Skaičiuojant, ar 11 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose bei 11 straipsnio 3 dalyje nustatyti tikslai pasiekti,

a) perdirbtų komunalinių atliekų svoris – tai atliekų žaliavų, perduodamų į galutinį perdirbimo procesą, svoris;

b) pakartotiniam naudojimui parengtų komunalinių atliekų svoris – tai komunalinių atliekų, kurias regeneravo arba surinko pripažintas parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojas ir su kuriomis atliktos visos reikiamos tikrinimo, valymo ir taisymo operacijos, kad jas būtų galima pakartotinai naudoti be jokio tolesnio rūšiavimo ar išankstinio apdirbimo;

c) valstybės narės gali įtraukti produktus ir sudėtines dalis, kurias pakartotiniam naudojimui parengia pripažinti parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojai arba kurios pakartotiniam naudojimui parengiamos taikant užstato ir supirkimo sistemas. Skaičiuodamos patikslintą pakartotiniam naudojimui parengtų ir perdirbtų komunalinių atliekų procentinę dalį, kuri patikslinama atsižvelgiant į pakartotiniam naudojimui parengtų produktų ir sudėtinių dalių svorį, valstybės narės naudoja patikrintus veiklos vykdytojų pateiktus duomenis ir taiko VI priede pateiktą formulę.

2. Siekdama užtikrinti, kad 1 dalies b ir c punktų ir VI priedo taikymo sąlygos būtų vienodos, Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 38a straipsnį, kuriais nustato būtinuosius kokybės ir veiklos reikalavimus, taikomus nustatant pripažintus parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojus ir užstato ir supirkimo sistemas, įskaitant konkrečias duomenų rinkimo, patikros ir ataskaitų teikimo taisykles.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, atliekų, su kuriomis atlikta bet kuri rūšiavimo operacija, svoris gali būti deklaruojamas kaip perdirbtų komunalinių atliekų svoris, jeigu:

a) tokios atliekos siunčiamos galutinai perdirbti;

b) medžiagų, kurios nebus galutinai perdirbtos ir kurios šalinamos arba naudojamos energijai gauti, dalis yra ne didesnė kaip 10 proc. bendro perdirbamų atliekų svorio.

4. Valstybės narės sukuria veiksmingą kokybės kontrolės ir komunalinių atliekų atsekamumo sistemą, kad užtikrintų, jog laikomasi 3 dalies a ir b punktuose nustatytų sąlygų. Sistemą gali sudaryti pagal 35 straipsnio 4 dalį sukurti elektroniniai registrai, rūšiuotų atliekų kokybės reikalavimų techninės specifikacijos arba bet kuri kita lygiavertė priemonė, kuria užtikrinama, kad surinkti duomenys apie perdirbtas atliekas būtų patikimi ir tikslūs.

5. Skaičiuodamos, ar 11 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose ir 11 straipsnio 3 dalyje nustatyti tikslai yra įgyvendinti, valstybės narės gali įskaičiuoti metalų, perdirbtų kartu vykdant deginimą, kiekį, proporcingą sudegintų komunalinių atliekų kiekiui, jei perdirbti metalai atitinka tam tikrus kokybės reikalavimus.

6. Siekdama užtikrinti, kad 5 dalies taikymo sąlygos būtų vienodos, Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 38a straipsnį, kuriais nustatoma bendra metalų, kurie perdirbti kartu vykdant deginimą, svorio skaičiavimo metodika, įskaitant perdirbtų metalų kokybės kriterijus.

7. Atliekas, kurios išsiunčiamos į kitą valstybę narę, kad joje būtų parengtos pakartotiniam naudojimui, perdirbtos ar naudojamos kaip užpildas, į 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų tikslų įgyvendinimo rodiklius gali įskaičiuoti tik tas atliekas surinkusi valstybė narė.

8. Atlieku, kurios eksportuojamos iš Sąjungos, kad būtų parengtos pakartotiniam naudojimui arba perdirbtos, kiekį tas atliekas surinkusi valstybė narė gali įskaičiuoti į 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų tikslų įgyvendinimo rodiklius tik jei laikomasi 4 dalies reikalavimų ir jei pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 eksportuotojas gali įrodyti, kad atliekų siunta atitinka to reglamento reikalavimus ir kad tos atliekos už Sąjungos ribų buvo tvarkomos laikantis reikalavimų, kurie yra lygiaverčiai atitinkamuose Sąjungos aplinkos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams.“;

12) įterpiamas šis 11b straipsnis:

„11b straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, Komisija parengia 11 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose ir 11 straipsnio 3 dalyje nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangos ataskaitą vėliausiai likus trejiems metams iki tose nuostatose nustatytų terminų.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

a) įvertis, kaip kiekviena valstybė narė įgyvendina tikslus;

b) valstybių narių, kuriose yra rizikos nepasiekti šių tikslų iki atitinkamų terminų, sąrašas, kartu su atitinkamomis rekomendacijomis toms valstybėms narėms.“;

13) 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„Valstybės narės užtikrina atskirą biologinių atliekų surinkimą, jei tai įmanoma techniniu, aplinkos ir ekonominiu atžvilgiu ir tinkama siekiant užtikrinti atitinkamus

komposto kokybės standartus ir pasiekti 11 straipsnio 2 dalies a, c ir d punktuose bei 11 straipsnio 3 dalyje nustatytus tikslus.

Prireikus jos imasi priemonių pagal 4 ir 13 straipsnius, kad paskatintų:

- a) biologines atliekas perdirbti, įskaitant jų kompostavimą, ir fermentuoti;
- b) biologines atliekas apdoroti taip, kad būtų išlaikyta aukšto lygio aplinkos apsauga;
- c) naudoti aplinkosaugos atžvilgiu saugias, iš biologinių atliekų pagamintas medžiagas.“;

14) 26 straipsnis papildomas šiomis pastraipomis:

„Valstybės narės gali kompetentingoms institucijoms leisti neregistruoti atliekas surenkančių arba vežančių įstaigų ar įmonių, jei tų atliekų kiekis per metus yra ne didesnis kaip 20 tonų.

Komisija gali priimti deleguotuosius aktus pagal 38a straipsnį, kuriais pritaikomos nepavojingų atliekų kiekio ribos.“;

15) 27 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi būtinieji techniniai standartai, taikomi apdorojimo veiklai, kuriai reikia gauti leidimą pagal 23 straipsnį, jei esama įrodymų, kad tokie būtinieji standartai būtų naudingi žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos atžvilgiu.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi būtinieji standartai, taikomi veiklai, kurią reikia įregistruoti pagal 26 straipsnio a ir b punktus, jei esama įrodymų, kad tokie būtinieji standartai būtų naudingi žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos atžvilgiu ar siekiant išvengti vidaus rinkos sutrikdymo.“;

16) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b punktas pakeičiamas taip:

„b) esamos atliekų surinkimo sistemos ir pagrindiniai jų šalinimo bei naudojimo įrenginiai, įskaitant visas specialias priemones, skirtas alyvų atliekoms, pavojingoms atliekoms, atliekoms, kuriose yra daug Sąjungos ekonomikai labai svarbių žaliavų, kurių tiekimas siejamas su didele rizika, ar atliekų srautams, kuriems taikomi konkretūs Sąjungos teisės aktai;“;

ii) įrašomas šis f punktas:

„f) kovos su visų rūšių šiukšlinimu ir visų rūšių šiukšlių valymo priemonės.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Atliekų tvarkymo planai turi atitikti Direktyvos 94/62/EB 14 straipsnyje nustatytus atliekų planavimo reikalavimus, šios direktyvos 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus tikslus ir Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus.“;

17) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmas sakinyss pakeičiamas taip:

„1. Valstybės narės parengia atliekų prevencijos programas, kuriose išdėstomos 1, 4 ir 9 straipsniuose numatytos atliekų prevencijos priemonės.“;

b) 3 ir 4 dalys išbraukiamos;

18) 33 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma forma, kuria suteikiama informacija apie šių planų bei programų priėmimą ir esminius patikslinimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

19) 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 23 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos ar įmonės, pavojingų atliekų gamintojai ir įstaigos bei įmonės, kurių profesinė veikla yra pavojingų atliekų surinkimas ar vežimas, ar veikiančios kaip prekiautojai jomis ir tarpininkai, chronologine tvarka registruoja atliekų kiekį, pobūdį, kilmę ir, jei reikia, paskirties vietą, surinkimo periodiškumą, naudojamą transporto rūšį ir numatytą tų atliekų apdorojimo metodą. Per elektroninį registrą arba registrus, kurie bus sukurti pagal 4 dalį, jie tuos duomenis perduoda kompetentingoms institucijoms.“;

b) pridedamos šios 4 ir 5 dalys:

„4. Valstybės narės sukuria visą savo geografinę teritoriją apimančią elektroninį registrą arba koordinuojamus registrus, skirtus 1 dalyje nurodytiems duomenims apie pavojingas atliekas registruoti. Valstybės narės gali sukurti tokius registrus ir kitiems atliekų srautams, ypač tiems, kuriems nustatyti tikslai Sąjungos teisės aktuose. Valstybės narės naudoja duomenis apie atliekas, kuriuos praneša pramonės veiklos vykdytojai naudodamiesi Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registru, įsteigtu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 166/2006 (*).

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos būtinosios šių registrų naudojimo sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

(*) 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvas 91/689/EEB ir 96/61/EB (OL L 33, 2006 2 4, p. 1).

20) 36 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų atliekų išmetimui, išvertimui ar nekontroliuojamam tvarkymui, įskaitant šiukšlinimą, uždrausti.“;

21) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų metų duomenis apie 11 straipsnio 2 dalies a–d punktų ir 11 straipsnio 3 dalies nuostatų įgyvendinimą. Šiuos duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal 6 dalį nustatyta forma.

Pirmoje ataskaitoje pateikiami 2020 m. sausio 1 d. – 2020 m. gruodžio 31 d. duomenys.

2. Valstybės narės kas dvejus metus Komisijai teikia 9 straipsnio 4 dalies nuostatų įgyvendinimo duomenis. Šiuos duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinio laikotarpio, kurio duomenys teikiami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal 6 dalį nustatyta forma. Pirmoji ataskaita apima laikotarpį nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d.

3. Siekiant, kad būtų galima patikrinti atitiktį 11 straipsnio 2 dalies b punktui, užpildymo operacijose panaudotų atliekų kiekio duomenys teikiami atskirai nuo pakartotiniam naudojimui parengtų arba perdirbtų atliekų kiekio duomenų. Atliekų perdirbimas į medžiagas, kurios bus naudojamos užpildymo operacijose, į ataskaitas taip pat įtraukiamas kaip užpildymas.

4. Prie duomenų, kuriuos valstybė narė teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir ataskaita apie priemones, kurių imtasi pagal 11a straipsnio 4 dalį.

5. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį gautus duomenis ir paskelbia šios savo peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama kas trejus metus.

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokia forma turi būti teikiami duomenys pagal 1 ir 2 dalį ir užpildymo operacijų duomenys. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 39 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

22) 38 straipsnis pakeičiamas taip:

„1. Komisija gali parengti gaires, nustatančias, kaip aiškinti pateiktas naudojimo ir šalinimo apibrėžtis.

„Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, skirtus II priedo R1 punkte nurodytos deginimo įrenginių klasės nustatymo formulės taikymo atvejams patikslinti. Gali būti atsižvelgiama į vietos klimato sąlygas, tokias kaip didelis šaltis ir šildymo poreikis, jei jos daro įtaką energijos, kuri techniškai gali būti panaudota arba pagaminta elektros energijos, šildymo, aušinimo ar apdirbimo garo forma, kiekiui. Taip pat gali būti atsižvelgiama į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnio trečioje pastraipoje pripažintų atokiausių regionų ir į 1985 m. Stojimo akto 25 straipsnyje minimų teritorijų vietos sąlygas.

2. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, skirtus I–V priedams atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą iš dalies pakeisti.

3. Komisijai pagal 38a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, būtinus VI priedui iš dalies pakeisti.“;

23) įterpiamas šis 38a straipsnis:

„38a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 5 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje, 11a straipsnio 2 ir 6 dalyse, 26 straipsnyje, 27 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [įrašyti šios direktyvos įsigaliojimo datą].

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu panaikinti 5 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje, 11a straipsnio 6 dalyje, 26 straipsnyje, 27 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnio 1 dalį, 11a straipsnio 2 ir 6 dalis, 26 straipsnį, 27 straipsnio 1 ir 4 dalis, 38 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

24) 39 straipsnis pakeičiamas taip:

„39 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

25) Pridedamas VI priedas, atitinkantis šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo [įrašykite datą, kuri bus praėjus aštuoniolikai mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas